

Esmer Mısrallar

– MUĞBER · 22 Nisan 2010

uçuşan pırpırlı eteğiyle bir esmer kız
gölgesi vuruyordu göklere
aşk hasrete vuruluyordu bazen
ve beni o gözlerin vuruyordu

susarken annesinden para koparamayan çocuk
sevgilisinden ayrılan kadında susuyordu
ve işçiler
onlarda susuyordu

bir adam esmer kızı özlüyordu
tersinden bakıyordu hayata
insan bazen yarasa olmayı tercih ediyordu
güvercin yerine

esmer kız yaramaz çocuk oluyordu;
gözlerimde koştururken
öyle ki İstanbul karmaşık duygular içinde
ya sağanak kahkahalarda
ya güneşli ağlamalarda

esmer kız içerlerimde bir yerde
esmer kız bende her yerde
adını soruyorlar
susuyorum
bütün şiirlerimde aşikar oysa

şubat Erciyes'e savuruyor saçlarını
gök kubbe siyah bir örtüyle kaplı
asi ruhuyla kurlsız İstanbul
içine çekerek üflüyor boğazda dumanı

ve ezanlar okunuyor kuşluk vakti minarelerden
bir ceylin olup düşüyor esmer kız avuçlarıma

secdeye uzanıyor,secde uzanmış bulutlara
türbanın içinde yüzü öyle güzel
minik elleri açılmış semaya
kalbinden geçen ufak umutlarıyla

esmer kız hayale bürünüyor
bir an oluyor gerçekten daha gerçek
ve bir adam özlüyor onu
bir adam aşık ona
bir adam kara sevdada

bir bakmışsın kelimelere dökülüyor esmer kız
bir bakmışsın şarkılarda
onun gözyaşlarını bulutlar saklardı
ve ağladığında yeryüzüm boydan boya ıslanırdı

özlem;
gözlere yaş,ak düşürüyor saçlara
kendi harladığımızda ateşte üşüyoruz
ve arada erkeğe de yakışıyor ağlamak
gülüşler kayboluyor esmer sokak aralarında
adı Zehra

Onur Bolat
25-02-2010
9:45